

BOKSBAL EN VUILNISZAK

Geschreven door Oscar Wagenmans
Geïnspireerd op “Spijt” van Carrie Slee

De inhoud:

Een jongen die op school gepest wordt kiest ervoor om een eind aan zijn leven te maken. Daarna houdt het pesten echter niet op. Een nieuw slachtoffer wordt gezocht.

De vorm:

Op het podium staat een boksring waarin een boksbal hangt. De boksbal moet ook afgehaakt kunnen worden want in sommige scènes ligt hij op de grond op staat op een stoel. Na de pauze is de boksring weg en vervangen door een vuilnisbelt.

Het middenpad in de zaal wordt vrijgehouden omdat daar, na de pauze, een baar staat met daarop de boksbal. Er omheen bloemen.

De vetzak speelt vanaf een hoge steiger in de zaal met aan de voet daarvan een waterpartij, (waar later de boksbal in valt).

Muriël speelt na de begrafenis scène alleen nog vanaf een andere plek naast het podium.

“De vetzak” zelf is lijfelijk alleen aanwezig in zijn monologen, waar hij als “dode” terugkijkt.

De boksbal, zijn alter ego, “vervangt” hem op het podium. Dezelfde verbeelding wordt ook toegepast na de begrafenis scène in het deel na de pauze. Muriël is dan op het podium vertegenwoordigd door haar alter ego, de vuilniszak.

De klas is gekleed in glimmende sportkleding en draagt, in de pestscènes, bokshandschoenen. Na de pauze draagt de klas oranje fluorescerende hesjes van de vuilophaaldienst met de daarbij behorende werkhandschoenen.

De leraren, die in zekere mate meedoen aan het pesten dragen voor de pauze trainingspakken. Dit geldt ook voor de vetzak, die een opgevuld trainingspak draagt. Na de pauze draagt Hansma gewone kleding, maar wel met een fluorescerend hesje.

De beide moeders dragen gewone kleding. Muriël draagt in de ziekenhuiscène een pyjama.

De rollen:

De vetzak:	<i>alleen door zijn moeder Thijs genoemd</i> Houdt van muziek, Nirvana, Red Hot Chili Peppers. Houdt van computergames, flight simulator
Sander:	Vriend van Muriël, heeft medelijden met de Vetzak
Muriël:	Vriendin van Sander. Het volgende slachtoffer.
Ruud:	De leider van de klas. In het begin werkt hij via zijn adjudanten, maar later neemt hij steeds meer het heft in handen.
Momo:	De trouwe adjudant van Ruud. Altijd in zijn schaduw.
Björn:	Machotype met een grote bek.
Richie:	Machotype met een grote bek.
Lucia:	Het studiehoofd van de klas, berekenend gemeen.
Raisa:	Snelle meid met het hart op de tong.
Merel:	Is de actrice van de school, maakt overal een typetje van.
Tessa:	Meeloopster.
Lizzy:	Alternatief, wild meisje dat veel rookt en drinkt.
Ringmiss:	Agressieve barbiepop Elke keer als er een scène begint, in het deel voor de pauze, loopt ze met het rondebord door de ring.
Van Galen:	De gymleraar. Hij gaat met de klas om als een bondscoach.
Hannibal:	Leraar Engels. Hij praat zacht en articuleert overdreven duidelijk.
Hansma:	Lerares Nederlands. Bespeelt een muziekinstrument zodat ze zichzelf kan begeleiden als ze weer eens iets op muziek gezet heeft.
MoederS:	Moeder van Sander
MoederV:	Moeder van vetzak, spraakwaterval

Inloopmuziek van Chemical Brothers, "Out of control".

Proloog

In het licht van een volgsport zien we vetzak de steiger beklimmen terwijl hij de boksbal met zich mee naar boven sleept.

Muziek van Nirvana, "Come as you are".

Scène 1

Waarin Van Galen, de gymleraar, ten overstaan van een juichende klas de boksbal op zijn flikker geeft.

De ringmiss loopt met het bord 1 door de ring.

Muziek van Queen, Another one bites the dust.

De hele klas staat om de boksring heen te warming uppen. Even later komt Van Galen op.

Van Galen: *begint met het doornemen van de presentielijst. Iedereen antwoordt met ja*
Als de naam van de vetzak wordt genoemd begint de hele klas te knorren
Een gezonde geest hoort in een gezond lichaam.
En het oog wil ook wat.
Dus, laat zweten die lijven. Het luie vet moet er uit.
pakt krant en leest voor
De Nederlandse jeugd dijt uit. Meer dan de helft van de schoolgaande jeugd eet ongezond en is te vet.
Het lilt en het drilt en het blubbert en het schommelt. Kotsmisselijk word je er van.
Naveltruitjes? Vetvensters zul je bedoelen. Rollades die uitgestald liggen boven de broeksband.
Plumpuddingen en speklappen, reuzel en roomboterkoppen.
Niet dus, niet op mijn school. Ik wil strakke lijven zien. Spieren als kabeltouw, sixpacks op de buik, schouders om u tegen te zeggen en strakke kontjes.
Dus weg met de:

Klas: Zwemband
Van Galen: Weg met de:
Klas: Flubberbuik
Van Galen: Weg met de:
Klas: Onderkin
Van Galen: Weg met de:
Klas: Dikke reet
Van Galen: *de leraar blaast op zijn fluitje. **De handschoenen gaan aan.** De leerlingen beginnen in een rij schijngevechten tegen elkaar terwijl ondertussen het rijmpje wordt herhaalt, steeds sneller en sneller. Dan fluit Ruud ineens zacht op zijn vingers en geeft de rest van de klas een seintje. Kort en hevig wordt er op de boksbal in geslagen) (daarna neemt iedereen weer snel afstand)*
Is ons kamerolifantje ook wakker?
Wat is het probleem? Heb ik iets gemist? Heb je een briefje van je ouders dat je door overmatige vetafzetting niet mag vangen?
Kransslagader net dichtgeslibd? Cholesterol-alarm?

Oh nee, sorry, ik zie het al. Gefeliciteerd zeg. Hoe lang al, vier maanden? Vijf? En wat wordt het, een jongen of een meisje, of een lief klein roze olifantje?
Beschuit met muisjes

Klas:

Scène 2

De klas neemt de vetzak te grazen in de douche.

De ringmiss loopt met het bord 2 door de ring.

Muziek van Queen, Another one bites to dust.

Er hangen wat kledingstukken over de touwen van de boksring. Er staat een douchescherm voor de boksbal. Geluid van een douche.

*Een groep jongens komt op, (**handschoenen aan**) maakt lol en grijpt de kleding en smijt het de zaal in.*

*Dan komen de meisjes op (**handschoenen aan**) en trekken het scherm weg.*

Muriël: Wat een lijf. Daar valt Sander bij in het niet
Raisa: Goddelijk, als ik jou was Muriël ruilde ik die Sander meteen in.
Muriël: Ik vond die stopnaald wel leuk. Maar vergeleken bij dit ga ik twijfelen.
Wat een biomassa.
Lucia: Dames, eerst de alleenstaanden, die staan al lang genoeg droog.
Raisa: Moet je eens een keer met je neus uit de boeken komen. Maar goed, omdat jij het bent.
Lucia: Ik ben jullie eeuwig dankbaar.
Lieve vetzak,
Misschien heb je het al gezien aan mijn knikkende knieën en mijn rooie boei, maar ik moet je bekennen dat ik helemaal weg van je ben. Ik zak echt door mijn hoefjes als jij in de buurt bent. Al sinds de eerste dag dat ik je imposante gestalte zag droom ik verschrikkelijk spannende dingen. Maar jij vroeg me niet, het was net of je me niet zag staan. Laatst in de bioscoop keek je niet eens...
Raisa: Alleen naar zijn tien kilo popcorn.
Lucia: Of laatst bij de Mac.
Raisa: Had hij net vier Quarter Pounders tegelijk in zijn muil
Lucia: Of bij zelfverdediging
Jij onder, ik er bovenop.
Muriël: Hij zegt niet veel
Raisa: Verlegen?
ze halen de boksbal van de haak en leggen hem op de grond en gaan er bovenop zitten, er worden zuchtende en smachtende geluiden geproduceerd en de meiden beginnen lekker op de boksbal te wippen
Tessa: Wat een zitcomfort.
Merel: *speelt een meubelverkoopster*
Mevrouw, dit zitelement is van uitzonderlijke klasse. Het gehele meubel is overtrokken met puur varkensleer, stevig, maar toch soepel. Heerlijk om na een vermoeiende dag heerlijk in weg te zakken.
En de vulling is erg speciaal. Super elastische spons die zich helemaal aanpast aan uw lichaamsvormen. En u kunt het meubel altijd bijvullen.
Tessa: Wat doen we kinderen?
Meisjes: *spelen ineens de van plezier kraaiende kinderen*
kopen, kopen, kopen.
Tessa: O, maar wat zie ik hier, een klein uitsteekseltje, een piemeltje?
Merel: Mevrouw, dat zakt naar verloop van tijd helemaal weg tussen de sponsvulling.
Tessa: Weet u het zeker?
Merel: Absoluut, mevrouw.
Tessa: Kijk, het plast.
Meisjes: Op de pot, op de pot.
De meiden houden de boksbal stevig vast, hangen hem weer aan de haak, terwijl anderen het scherm er weer voor zetten. Licht van achter,

Van Galen:

*zodat het silhouet van de boksbal duidelijk te zien is. Iedereen rent
weg
komt op (**handschoenen aan**)
Is hier nog iemand, ik ga afsluiten.
ziet de deur en kijkt
Niemand!
Gaaf af*

Scène 3

Monoloog van de vetzak

Met de boksbal beeldt hij uit welke route hij in zijn blootje heeft moeten lopen. Hij zit bovenop de steiger.

Vetzak: Heb je de Red Hot Chili Peppers wel eens zien optreden. Op het podium met een sok om hun piemel? Zwak. Ik heb in mijn blote kont door de school gelopen. Deze school, deze gangen, langs dit soort mensen. Iedereen lachen natuurlijk. Ik ben een ster. Al gehoord van iemand anders die zoveel lef heeft? Vette stunt. Toch? Eerst dat raampje van de plee door, want die sturmbahnfuhrer van gym had de zaal op slot gedaan. Dat raampje is niet gebouwd op mijn lekkere lijf. Toen met -3 voor de school langs. Zo'n brugsmurf zat zo te loeren dat hij frontaal een container in reed. Langs de fietsenstalling, onder de balie door en de gang door. Langs de lerarenkamer. Alleen dat mens van de koffie was er bezig. Ze liet ze een heel blad met kopjes uit haar handen flikkeren. Misschien nog nooit zulke volle billen gezien. Trap op, naar boven, naar geschiedenis, waar de rest zat. Je zag die schijnheilige smoelen open zakken. Hadden ze niet verwacht, dat ik zo binnen zou komen. Die dachten allemaal dat ik thuis bij mijn moeder lag te janken. Softe Zwabber, jeeweetwel, van geschiedenis, begon helemaal te zweten. Vast bang dat hij op ongewenste intimiteiten met een leerling betrappt zou worden. Die vergeelde landkaart van Afrika was het enige wat hij kon bedenken om me in te wikkelen. Toen bij gevonden voorwerpen een muf T-shirt gehaald en met Zwabber naar huis. Misschien heeft een van die meidenbladen wel belangstelling voor een uitklapposter van mij. Mooi dik is niet lelijk.

Scène 4

Sander merkt dat hij een boek is vergeten. Het boek van de Vetzak wordt gepikt.

De ringmiss loopt met het bord 3 door de ring.

Muziek van Queen, Another one bites the dust.

De klas komt op met stoelen en gaat in de boksring zitten, sporttassen naast de stoel.

Sander: *bemerkt dat hij zijn boek is vergeten*
Shit, ik ben mijn boek vergeten, Hannibal vermoordt me.
Ruud wijst op de tas naast de boksbal en geeft dan Björn een seintje,
***(handschoenen aan)** Björn laat zich van de stoel op de grond zakken*
en kruipt over de grond in de richting van de tas. Het betreffende boek
wordt er uit gehaald en daarna aan Sander gegeven

Momo: *schreeuwt*
Hannibal.
iedereen gaat staan.

Klas:
Hannibal: *Good morning Mrs. Hanismacher.*
Ladies and gentlemen, books on the table please. Today we will take a
look at chapter 5 about "The Throw-Away Mentality". Last century there
has been a revolution in the use of unnecessarily costly packaging.
Steaks and other meats have appeared in disposable aluminium frying
pans. When the steak is done, just throw away the pan along with the
nasty old grease...
*is aangekomen bij de plek van de boksbal. **(handschoenen aan)***
Speaking about throw-away mentality, did you throw away your book,
or am I missing something?
I'm sorry, you know the rule, no book, no entrance, so we will see you
tomorrow. With a book if possible?
What do we say to this student?

Klas: *You're the weakest link, bye bye.*
hatelijk wordt er naar de boksbal gezwaaid

Scène 5

*Moeder wil dat Sander het boek terugbrengt.
Scène naast de ring.*

De moeder van Sander is advocate. Als Sander binnenkomt is ze net aan het bellen met de politie.

MoederS: Ik wilde alleen weten of het proces verbaal over die drie gestolen auto's al opgemaakt is, want er gaan geruchten dat één van die auto's in Oost-Europa is aangetroffen dus mijn cliënt...een BMW dacht ik...Ja, die zal het zijn.
Sander komt binnen en wil langs zijn moeder glippen maar zij houdt hem tegen

MoederS: Kunt u me dat verhaal faxen? Heel fijn, bedankt.
Als het telefoongesprek is afgerond
Je neemt toch niet het boek van iemand anders mee naar huis, stel dat die jongen dat boek zelf nodig heeft, voor huiswerk ofzo? Je kunt het nu toch wel even terugbrengen. Is dat nou zo'n grote moeite.
Soms kun je zo ongelooflijk sloom zijn.

Sander: Maandag geef ik het hem wel terug.

MoederS: Maandag? Niks ervan, je stapt maar mooi even op je fiets en brengt die jongen dat boek.
Hoe vaak ben je niet zogenaamd schriften en boeken wezen brengen naar Muriël? En die woont bijna aan de andere kant van de stad.

Sander: Dat is heel iets anders.

MoederS: Ja, een meisje.

Sander: Grappig.

MoederS: Je gaat nu, kom op, opschieten.

Scène 6

Sander op bezoek bij de boksbal en zijn moeder.

Scène naast de ring.

Sander komt aansluipen en wil het boek tussen de touwen door in de ring gooien als de moeder van de vetzak net met boodschappen aan komt lopen. Ze botsen tegen elkaar op waarbij de boodschappen over de grond rollen. Na wederzijdse verontschuldigen moet Sander mee naar binnen, hij kan geen nee zeggen.

- MoederV: Niet zo verlegen jochie. Ik had al gehoord dat Thijs zijn boek kwijt was. En als de eerlijke vinder dan de moeite neemt om het boek terug te brengen dan is een passende beloning wel op zijn plaats, vind je niet. Een momentje jongen. Ga maar even lekker zitten.
ze gaat naar de keuken en komt terug met een grote bak chips en twee glazen cola. Zelf laat ze zich in deze scène ook niet onbetuigd, regelmatig graait ze een hand vol chips uit de bak als een spraakwaterval, met volle mond
Thijs heeft het zo naar zijn zin op deze school, ik kan het zelf nog niet geloven.
- Vetzak: *vanaf het balkon*
Ik heb wat belangrijke informatie achtergehouden ma!
- MoederV: Wat ik met die jongen niet heb meegemaakt.
Op de basisschool ging het fout, achterstanden, problemen in de groep, aanpassingsproblemen, daarna de brugklas. Weer toestanden. En nu, geen onvertogen woord. Hij vindt het helemaal te gek.
- Vetzak: De gelukkigste tijd van mijn leven. Ik ga er bijna van huilen.
- MoederV: Die nieuwe computers bij jullie op school, is hij helemaal weg van.
- Vetzak: Als de rest al lang naar huis was, ja.
- MoederV: Ik heb altijd gezegd, gewoon geduld hebben. Dan groei je er vanzelf wel overheen. Iedereen wordt op een gegeven moment een keer volwassen en dan gaan er andere zaken in het leven tellen.
- Vetzak: Zoals?
- MoederV: Dan is dat kinderachtige gedoe verleden tijd, dan ontstaat er een kameraadschappelijke sfeer waarin ieder individu zijn eigen plekje mag bemachtigen zonder dat iemand anders daar moeilijk over doet. De eerste verliefdheid, meisjes, toekomstplannen, carrière maken, ach, je kent dat wel.
- Vetzak: Ze gelooft het zelf ook nog.
- MoederV: Weet je dat het heel lang geleden is dat Thijs een vriend over de vloer heeft gehad?
- Sander: Ik ben niet echt...
- Vetzak: Doe geen moeite, je komt er niet tussen...
- MoederV: Nog een glaasje cola? Iets anders? Wacht eens, ik hoop dat je er niet te groot voor bent, ik heb nog een zak mini milky ways liggen
pakt ze
Gek hé? Tot een bepaalde leeftijd vind je ze heerlijk en dan is het net of je er te groot voor bent. Nou, hier niet. Ik pak er zelf ook een.
- Vetzak: Zij wel.
- Sander: Hé, sorry van dat boek maar ik geloof dat ik er weer eens vandoor moet. Ik heb nog een hele stapel huiswerk te doen.
- Vetzak: Lastig hé, zonder de anderen?

Scène 7

Monoloog van de vetzak, boven op een gebouw.

De vetzak staat met de boksbal bovenop de steiger.

Vetzak: Hij is gewoon de hotellobby binnengelopen, heeft koffie met een likeurtje besteld of misschien moet ik zeggen likeur met koffie en is toen de krant gaan zitten lezen. Herman Brood, bedoel ik. Het schijnt dat hij daarna zijn rekening betaald heeft, de ober een hand heeft gegeven en naar boven gelopen is. Ze hebben een afscheidsbriefje gevonden. Drie bruinbrood, een halfje wit. Geintje. Ik zou niet weten wat ik er in moest zetten. Volgens mij is alles wat je schrijft fout. Beste familie, ik wil ook graag een wassen beeld bij Madame Tussaud. Dat lijkt me wel wat. Zal ze heel wat was kosten.

pauze

Of dit gebouw hoog genoeg is? We hebben hier niet zulke hoge gebouwen. Stad noemen ze het, maar als je een beetje een fatsoenlijk hoog gebouw zoekt kun je het mooi vergeten. Wat zou je voelen, die paar seconden, als je weet dat je niet meer terug kunt, maar nog niet dood bent. Misschien is het wel een mooi gevoel. Een witte tunnel met licht aan het einde? Of een rode flats. Even de tijd opnemen.

hij spuugt naar beneden

Vier seconden. Dat is wel erg weinig. Ik zie het al helemaal voor me. Niet alleen vet maar ook nog invalide. In zo'n brommobiel. Met mijn kin sturen.

zingt

And I swear that I don't have a gun
No I don't have a gun
No I don't have a gun
No I don't have a gun
No I don't have a gun
No I don't have a gun

Mooi wel, Kurt Cobain bedoel ik, van Nirvana. Mooi wel dat-ie een gun had. Paf, afgelopen.

Volgende week doe ik in Amsterdam mee aan de flightsimulator battle. Alleen de beste vliegers op de flightsimulator in Nederland doen mee. Ik ben de kampioen van Overijssel. Als ik 16 ben huur ik een Cesnaatje en die stuur ik dan regelrecht onze school in. Kijken of ze dan nog lachen.

Scène 8

Sander bespreekt met Muriël of ze de pesterijen misschien niet moeten stoppen.

Ze zitten aan de zijkant, naast de boksring.

Sander: Het loopt uit de klauwen met Vetzak.
Muriël: Ach joh, olifanten hebben een dikke huid.
Sander: Nee, serieus, ik ben bij hem thuis geweest en daar krijgt hij ook niet echt rust want die moeder van hem is net een machinegeweer. Die ratelt aan een stuk door. Daar word je helemaal gestoord van.
Muriël: De vetzak heeft toch ook een mond gekregen. Als er iets is dat hem niet bevalt moet hij gewoon zijn mond opendoen.
Sander: Krijgt hij weinig kans voor.
Muriël: Je wordt toch geen watje hè?
Sander: Het begint wel een beetje lullig te worden.
Muriël: Hij kan gewoon gaan lijnen. Of op karate gaan. Kan hij iedereen in elkaar meppen die een grote bek heeft.
Sander: Hij doet helemaal niets, dat weet je zelf ook wel. Het is niet echt leuk meer. Misschien moeten we er zelf wel iets aan doen.
Muriël: Oké.
ze loopt de ring in naar de boksbal
Vetzak, mijn vriendje begint de laatste een beetje soft te worden, dus ik denk dat ik met hem ga kappen.
En nou dacht ik dat jij misschien zin had om morgenavond met mij naar de klassenavond te gaan.
Ja?
Oh, dat is lief van je.
Kusje?
Wat zoen jij lekker.
Sander: Erg grappig.
Muriël: Heb je mij nou uitgenodigd om me over te halen sociaal werkster te worden of had je andere plannen?
Of ben je toevallig homo en val je stiekem op die drilpudding?
Sander: Ik zal je laten zien hoe homo ik ben.

Zet een CD op met een romantisch langzaam nummer

Muziek van Minnie Riperton, "Lovin' You".

Muriël: Wat is dat voor een bagger uit het jaar nul?
Sander: We moeten even oefenen voor morgenavond.
*ze beginnen te dansen, steeds dicht tegen elkaar aan
als ze een tijd gedanst hebben laten ze zich op een kussen vallen en
beginnen te vrijen*
Muriël: Is dit ook oefenen voor morgenavond?
Sander: Huiswerk is altijd belangrijk!
Muriël: Deze oefening hebben we nog niet eerder gehad.
Sander: Studiehuis hè? Alles zelf uitzoeken!
Muriël: *maakt zich los uit de omhelzing*
Genoeg geoefend, anders hebben we morgen geen lesstof meer.

Scène 9

Klassenavond. De vetzak wordt dronken gevoerd en door zijn eigen kots gerold.

De ringmiss loopt met het bord 4 door de ring.

Muziek van Queen, Another one bites to dust.

Muziek van Chemical Brothers, "Out of control". *(blijft onder de scène staan)*

De hele klas staat op een kluitje bij elkaar te smoezen. Dan gaat Ruud op de Vetzak af (handschoenen aan).

Ruud: Hé, vermaak je je een beetje? Sorry van de laatste tijd. Het is een beetje uit de hand gelopen. Beetje lullig allemaal. Was niet allemaal zo bedoeld hoor. Misschien dat het na vanavond allemaal wat soepeler gaat.

Ik heb wat whisky van mijn pa gepikt, slokje?

Kom op man, doe nou eens gewoon een keer lekker mee. Wat kan jou het schelen?

Vetzak: *vanaf het balkon*

Ik kan niet zo goed tegen alcohol. Ik vind het eigenlijk niet echt lekker.

Ruud: Je moet niet zoveel denken, krijg je een punthoofd van. Een slokje.
giet inhoud van flacon over de boksbal

Vetzak: Nou, toe maar dan.

Lekker.

Ruud: Gewoon een kwestie van leren drinken.

Lizzy: *komt bij boksbal staan (handschoenen aan)*

Gaaf feestje.

Heb je al gedanst?

Ik ook niet, misschien straks. Als die jongens een beetje afgekoeld zijn.

Slokje?

giet inhoud fles over boksbal

Tof dat Zwabber voor bier gezorgd heeft niet?

Vetzak: Nou, ik hou niet echt van....

Lizzy: Hier, neem nog een slok. Het is niet elke avond feest. Je moet nou pakken wat je pakken kan.

Vetzak: Ik eh...

Lizzy: Als ik niet eerst een paar flesjes Bacardi breezer achter de kiezen heb krijg je mij de dansvloer niet op.

Raisa: *tegen Lizzy*

Smirnoff Ice?

Lizzy: Altijd.

Raisa: **(handschoenen aan)**

Heb jij die al geprobeerd? Is lekker hoor.

gieten allebei flesjes leeg over boksbal

Vetzak: Lekker. Wel apart.

Dan wordt Sander een fles in de hand geduwd. De groep gooit hem richting boksbal.

Sander: Kijk een beetje uit. Ze proberen je dronken te voeren. Als je alles door elkaar blijft drinken ga je geheid gestrekt.

Vetzak: Zit niet te zeiken man. Hebben we vanavond nou een feestje of niet. En in dat lichaam van mij kunnen heel wat liters in.

Momo: *komt erbij staan (handschoenen aan)*

Sander, drink jij altijd alleen of kan er voor je vrienden ook nog een slokje af.
Vetzak: Wilde ik ook net zeggen, kom op met die fles.
Sander: **(handschoenen aan)**
Eikel, dan moet je het zelf maar weten. Ik heb je gewaarschuwd.
giet fles leeg
Vetzak: *schreeuwt*
Heeft er nog iemand wat te zuipen?

De hele klas loopt op de boksbal af en giet er flessen over leeg. Dan valt de boksbal op de grond.

Merel: Gatverdamme, hij heeft gekotst.
Lucia: Heeft er iemand een spons?
Tessa: Je valt er bijna over, duffe doos.
Richie: *ze rollen de boksbal over de vloer*
Goed schoonmaken. Want het is lullig als Zwabber straks vlekken in zijn tapijt heeft.
Momo: Absorberen maar
Lizzy: Dit is wel het grootste duizend-dingen-doekje dat ik ooit in mijn handen heb gehad.
Ruud: Laten we hem in de tuin flikkeren, kan hij zijn roes uitslapen tussen Zwabber zijn afrikaantjes.
Sander: Moeten we zijn moeder niet bellen?
de rest grijpt Sander en houdt hem in bedwang terwijl Raisa een fles voor zijn mond houdt
Raisa: Wat zei je?
Sander: Niets.
ze gooien hem tegen Muriël aan
Raisa: Ga haar maar aflebben, dan zeg je tenminste niet van die stomme dingen.
de boksbal wordt weggedragen en in een hoek gesmeten door de klas terwijl Sander en Muriël achterblijven

Scène 10

*Monoloog van vetzak vanaf de steiger
Afscheid*

Vetzak: Ken je die tekenfilms van Roadrunner?
Die van: Mie-miep.
doet het voor
Vond ik helemaal te gek. Die coyote die steeds maar weer probeerde om dat stomme beest te pakken te krijgen. En je zag al van kilometers ver de volgende mislukking aankomen.
Met aangeplakte veren achter roadrunner aan om dan van kilometers hoog met een dof plofje neer te storten.
Of een rots proberen op te blazen om roadrunner te vermorzelen.
Kreeg hij gegarandeerd zelf een gigantisch groot rotsblok op zijn harses.

Ik begon die tekenfilms minder te vinden toen ik doorkreeg dat ik zelf net die coyote was.
Ik probeerde ook van alles om iets voor elkaar te krijgen maar kreeg steeds een knal voor mijn kop. Wat ik ook doe, ik ben toch steeds de pineut.
Niets aan te doen. Er moeten toch ook pineuten in de wereld zijn.

Coyote gaat maar door. Hij leert nooit van zijn mislukkingen.
Ik wil geen mislukkingen meer. Ik heb geen zin meer in nog meer klappen.
Dus mensen, ik zou zeggen, de groeten allemaal.
Dat wassen beeld bij Madame Tussaud laat maar zitten.
Ik ga een stukje zwemmen. En kijken of ik Herman nog ergens zie.

Scène 11

De zelfmoord

De ringmiss loopt met het bord LAATSTE RONDE door de ring.

Muziek van Queen, Another one bites to dust.

We zien de vetzak zeulen met de boksbal, bovenop de steiger. Dan duwt hij hem van de steiger af. De boksbal plonst in het water

Pauze

Na de pauze

Op het podium is de boksring vervangen door een vuilnisbelt.

Voor het podium de baar met de boksbal, nu met bloemen eromheen.

Scène 12

De begrafenis

Alle klasgenoten liggen op hun buik op een verhoging aan de zijkant van het podium om zo het beste zicht op de begrafenis te hebben waarvoor ze niet uitgenodigd zijn. Zelfs nu blijven ze stoer doen.

Merel: Daar gaat ons bankstel.
En het was zulk prachtig varkensleer.

Björn: Plonst hij straks weer in het water.

Sander: Het is net de Titanic.

Muriël: Sander, doe even normaal.

Ruud: Hé, mensen, hoorden jullie ook wat ik hoorde?

Momo: Ik geloof dat ik hoorde:
imiteert Muriël
Sander, doe even normaal.

Richie: Zei die vetklep dat ook niet altijd? Jongens, effe normaal nou.

Momo: Nou we het er toch over hebben, wie heeft de kont van Muriël de laatste tijd goed bekeken?

Sander: Kleuters.

Richie: Begint ook een beetje uit te dijen. Niet?

Momo: Ik vind de term kont niet helemaal kloppen, het is meer een zitvlak.

Richie: Ze wil toch niet de plek van de dooie overnemen? Zou het wel.

Muriël: Erg grappig.

Tessa: Zijn moeder begint te janken.

Muriël: Vind je het gek?

Björn: Eigenlijk wel. Ze houdt wel mooi 100 euro per maand over. Want wat hij allemaal opvrat, daar kon je wel een heel weeshuis van te eten geven.

Momo: *lacht*
Botte hond

Lizzy: Hou nou eens op.

Muriël: Straks horen ze ons nog.

Richie: Volgens mij beginnen die wijven een beetje week te worden. Eerst zetten ze hem in zijn blote kont voor joker en nou komen ineens de krokodillentranen.

Raisa: Zeik niet.

Richie: Of mis je hem al?

Raisa: Zeik nou niet zo man, het is toevallig wel zijn begrafenis.

Dan wordt alleen de boksbal in het middenpad uitgelicht en klinkt het nummer "COME AS YOU ARE" van Nirvana. De klas op het balkon trekt de sportkleding uit en trekt de vuilniszakken aan. Dan wordt de muziek langzaam zachter

De klas: lene miene mutte
Tien pond grutten
Tien pond kaas
lene miene mutte
het aftellen houdt even op en iedereen kijkt naar Ruud. Die knikt in de richting van Muriël
is de baas

Muriël krijgt ineens een vuilniszak in de handen gedrukt

(handschoenen aan)

Sander: Muriël toch niet?

De muziek wordt weer harder en de klas gaat naar beneden, Muriël blijft achter

Scène 13

Waarin de vuilniszak door de lerares Nederlands de hemel in wordt geprezen.

Hansma: Jullie hebben de laatste weken allemaal gemerkt dat het erg moeilijk is om met verdriet om te gaan, vooral als er bij velen ook nog een gevoel van schuld bijkomt. Dan wordt de pijn al snel onbeschrijfelijk. Vorige week heb ik jullie een opdracht gegeven om hierover een gedicht te schrijven. En tussen die gedichten was er één die mij heel erg heeft aangegrepen. Daarin kwam heel treffend tot uitdrukking wat we misschien allemaal voelen.

Het is van Muriël en...

Muriël: *vanaf balkon*
Kut!

Hansma: Het heet De Boksbal.
Waarom de boksbal? Omdat Muriël in haar gedicht de boksbal heel mooi gebruikt als een metafoor voor datgene wat er met Thijs is gebeurd.

Muriël: Kut, kut.

Hansma: Een metafoor is zoals jullie allemaal weten een beeldspraak. Dus voor iets dat je bedoelt een ander beeld gebruiken, de boksbal waar iedereen tegenaan slaat als verbeelding van Thijs. Ik vind het heel mooi gevonden.

En het gedicht is zo prachtig dat ik het op muziek heb gezet...

Muriël: Je gaat het niet zingen...

Hansma: En ik zou het graag voor jullie willen zingen, tenminste als Muriël het goed vindt?

Muriël: *schreeuwt*
Nee.....

Hansma: ***(handschoenen aan)***

Fijn.
zingt, terwijl ze zichzelf muzikaal begeleidt
Zonder er om te vragen
Kreeg je klappen keer op keer
Je kon je niet verweren
Uitgeteld ging je neer

Zonder enige reden
Sloegen wij weer op je in
Nooit nam je wraak
Als je weer tegen het canvas ging

Zonder het ons te zeggen
Voelde jij die pijn
Die zo groot werd
Dat je er niet langer wilde zijn

Scène 14

De vuilniszak wordt te grazen genomen omdat de rest haar een verraadster vindt.

*Björn en Richie (**handschoenen aan**) besluipen de vuilniszak en grijpen haar beet. Tijdens de dialoog suggereren ze soms dat de vuilniszak tegenstribbelt. De andere jongens komen ook op.*

Ruud: Wat een lucht.
Momo: Verraderslucht.
Ruud: *imiteert Hansma en zingt zeer vals*
Zonder enige reden
Sloegen wij weer op je in
Nooit nam je wraak
Als je weer tegen het canvas ging

Heel slim, trut. Alle leraren ineens wakker. Rectrix belt de ouders.
Ouders geschokt en kwaad en voor ik het wist had ik twee weken schorsing te pakken. Stomme koe. Allemaal dankzij jou.

Björn: Ik kan mijn scooter wel vergeten.
Ruud: Niet naar Parijs met de klas.
Momo: Ik heb de hele maand huisarrest.
Richie: Alleen omdat jij je grote muil niet dicht kon houden
Ruud: Het is toch niet onze schuld dat die vetzak zo moddervet was?
Dat die kop van hem er niet uitzag?
Hij vrat zich toch zelf helemaal klem?
Björn: Moet je voelen.
Voelt
Bij haar voel ik ook al de eerste vetrichels. Of krijgt ze eindelijk tietten?
het is alsof de vuilniszak tegenstribbelt
O, ze wordt boos.

Momo: Nee joh, opgewonden.
Richie: Eindelijk komt ze eens in contact met echte mannen.
Björn: Heel anders dan dat flikkervriendje van haar.
Richie: Jongens, help even. Ze houdt van ruig.
Ruud geeft Momo een seintje om mee te helpen. Deze duikt ook op de vuilniszak

Ruud: Wie niet horen wil moet maar voelen.
Momo: Kusje.
He, niet spugen, meisje. Daar hou ik niet van. Wel lief zijn.

Ruud: Anders moeten we je nog meer straf geven.
Björn: Zo is ze braaf.
Richie: Krijgen we allemaal een kusje?
Mag wel wat enthousiaster hoor.

Ruud: En als mevrouw de kunstenares binnenkort weer met zo'n lullig sinterklaasrijmpje op de proppen komt...

Momo: Waarin wij door mevrouw de sociaal werkster te kakken gezet worden...

Björn: Dan worden wij echt boos op mevrouw de NSB'er.
Richie: En dan zouden de gevolgen voor mevrouw stichting Correlatie wel eens heel vervelend kunnen zijn.

Scène 15

Iedereen kan als volgende de klos zijn.

Muriël leunt over de balustrade, de vuilniszak voor zich houdend.

Muriël: Mij pakken ze gewoon als volgende, sukkel.
Sander: Stel je niet aan, je bent gewoon een beetje paranoia.
Muriël: Hansma heeft me toch totaal voor joker gezet door mijn gedicht te zingen.
Sander: Ik vond het best mooi.
Muriël: Hij vond het best mooi, hij wel.
Rot toch op, man, wat ben jij soms simpel.
Sander: Na wat er met Thijs gebeurd houdt iedereen zich echt wel gedeisd.
Muriël: Dat heb ik gemerkt. Geloof je het zelf?

*Merel komt met een vuilniszak naast Muriël staan, Richie naast Sander. De teksten worden nu synchroon door de meisjes en de jongens gezegd. De jongens praten tegen de vuilniszak, de meisjes tegen Muriël (**handschoenen aan**)*

M+M: Ze hebben altijd een pispaaftje nodig.
S+R: Als jij zo raar blijft doen is het je eigen schuld.

Lizzy komt met een vuilniszak naast Muriël en Merel staan, Björn naast Richie en Sander. De teksten worden nu synchroon door de meisjes en de jongens gezegd

M+M+L: Nou doe ik ineens raar.
S+R+B: Je moet je wel een beetje aanpassen.

Andere meiden komen met een vuilniszak op, de andere jongens gaan bij Sander staan

Meiden: Op de klassenavond vond je me trouwens helemaal niet raar, toen kon je je handen niet thuishouden.
Jongens: Jij had ook niet echt bezwaar.
Meiden: Wat zijn we weer stoer.
Muriël zwijgt
Jongens: Eerst verleiden en dan moord en brand schreeuwen.
Meiden: Jij hebt Thijs vermoord.
Jongens: Jij bent begonnen en als je nog een keer zoiets durft te zeggen ben jij de volgende, bitch.
Meiden: *gooien de zakken naar beneden*
Val toch dood, eikel.

Scène 16

Monoloog van Muriël

Ze staat met een rijdend infuus op het andere balkon.

Muriël

Niets aan de hand hoor, 4 strippen paracetamol. Ik zou het nooit kunnen. Ook niet willen trouwens. Maar ik moest daar weg. Ik was de volgende, het was zo duidelijk.

Met sommigen heb ik jaren op de basisschool gezeten. Kun je het je voorstellen? Slaat toch nergens op.

Maar met Thijs heb ik ook gewoon meegedaan. Stom. Ik voel me zo door en door rot.

Iedereen in paniek gisteren. Ik heb eerst die aspirines genomen en toen mijn pa op zijn werk gebeld. 'Pa, ik heb geloof ik iets stoms gedaan'. Binnen vijf minuten was hij er. Hij stond helemaal te beven, die schat.

Die dikke slang in mijn strot was minder. Ze hebben mijn maag leeggepompt.

De moeder van Thijs is bij me langs geweest. Tof mens. Weet je wat ze zei? Voor Thijs is het te laat, voor jou nog niet. Ik heb Thijs zijn cd van Nirvana gekregen.

En Sander is ook geweest, met zijn moeder. De held.

Sander heeft nog steeds niet door wat er allemaal aan de hand is. Die heeft echt een blind vertrouwen in de mensheid.

Volgens hem valt het allemaal wel mee. Een jongen dood, ik in het ziekenhuis.

'Valt allemaal wel mee. Komt allemaal wel goed. Ze houden wel op, ze bedoelen het niet zo erg. Ze hebben nu hun lesje wel geleerd', hij is zo goedgegelovig. Al sla je hem tien keer op zijn bek, denkt hij nog dat het per ongeluk ging.

Ik ga het uitmaken met hem, als hij een keer zonder zijn mammie komt. Iemand die nooit eens boos wordt, tot actie overgaat of probeert iets te veranderen is toch niet de ware voor mij.

Ik zal hem toch niet meer zoveel zien want ik ga naar een andere school. Vonden mijn ouders beter. Hopelijk hebben ze daar geen zingende lerares Nederlands.

Scène 17

Sander is gedumpt door Muriël. Maar de klas is nog niet klaar met Muriël

*Sander zit alleen op het podium, de rest komt om hem heen zitten en slaat de armen om zijn schouders. Elke keer als ze het hebben over Muriël pakken ze een stuk afval.
(handschoenen aan)*

Tessa: Echt Sander, dat wijf was helemaal niets voor jou.
Merel: Ik mag u namens de hele school mededelen dat ze een veel te vette bek had en totaal ongeschikt was om als uw vriendin dienst te doen.
Björn: En dat je nou zegt mooi, nee.
Raisa: Lelijk?
Björn: Nou...als je het me zo recht op de man af vraagt, ja, vrij lelijk wel, ja. Heel lelijk, eigenlijk.
Lucia: Te slim. Lelijk en veel te slim.
Op onze school is het een nadeel als je té slim bent. Als je denkt net alles een ietsie pietsie beter te weten. Als je over alles een net iets andere mening denkt te moeten hebben dan de rest.
Lizzy: En jij lieve Sander, geef het nou maar gewoon toe, bent net zo dom als wij. Jij bent een van ons. Daar doe je niets aan. Onze mening is jouw mening, toch?
Momo: Of ben jij de laatste tijd ook ineens slim geworden?
Sander: Niet echt, geloof ik!
Lizzy: Kijk, dat is weer onze oude Sander.
Richie, zet een even een spannend muziekje op. Er moet een gebroken hartje gelijmd worden.

Richie zet muziek op en Lizzy begint Sander tijdens het dansen op te vrijen

Muziek van Minnie Riperton, “Lovin’ You”.

Richie: Wat een heerlijk dom koppel.
Merel: Dames en heren, ik wil u nu graag een demonstratie geven van Dirty Dancing
neemt het over van Lizzy
Björn: Zo'n kontje heeft hij bij de vuilniszak nooit in zijn handen gehad.
Raisa: *tegen Tessa en Lucia*
Zullen wij ook maar even onze plicht doen?

Beginnen ook met Sander te dansen, die het apathisch laat gebeuren

Ruud: Hé Sander, we hebben nog een leuk afscheidsbriefje voor die ex-vuilniszak van je. Momo heeft in de computer briefpapier van de rector, met handtekening, in elkaar geknutseld. Moet je horen.

Aan Muriël Monnikhof,

Tot onze spijt moeten we je mededelen dat het voorlopig niet mogelijk is gebleken tijdens dit lopende schooljaar een plek voor je te vinden op een andere school.

Door het lerarentekort zijn scholen niet bereid nu nog nieuwe leerlingen op te nemen.

Gelukkig is er na de vakantie wel de mogelijkheid om te switchen, maar de laatste drie maanden van dit schooljaar zul je het voorlopig met onze school moeten doen.

Jouw klas heeft beloofd zich te houden aan de nieuwe spelregels die, samen met leerkrachten en ouders, zijn afgesproken.

ze liggen dubbel van het lachen
Ik hoop je hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.
De akela.
Momo: Ze heet van Grunsven, eikel.
Ruud: *gevaarlijk*
Jij noemt mij geen eikel, duidelijk?
Dus, met vriendelijke groet, Mevrouw van Grunsven.

Raisa: *fluistert in Sander zijn oor*
Die bitch schrikt zich helemaal dood.
Tessa: Hopelijk neemt ze deze keer echte slaappillen in plaats van aspirines.
Lucia: Sander, als jij die brief nou eens op de post deed.
Raisa: Hallo, Sander, zijn we in beeld?
Merel: Hij is nog een beetje van de kaart. Ik ga wel met hem mee, de arme schat. Nou, bij Merel ben je in goede handen.
Ga je mee?
Sander: Waarheen?
Merel: Naar de brievenbus, liefje.
Sander: Waarom?
Tessa: Hij is echt helemaal van de wereld.
Merel: Ik moet een brief posten liefje en ik zou het uitermate leuk vinden om dat samen met jou te doen.
Sander: Nou, goed.

Scène 18

De klas rijdt een grote container op. Ze grijpen de vuilniszak vast om deze te dumpen.

Sander: *schreeuwt met alle kracht die hij in zijn longen heeft*
Nee.....

Einde